

Pienet rastilipun etsijät

JYRKI KAUKO

Suunnistus:

Suunta Jyväskylän suunnistuskoulussa touhuuaa viikottain reilu sata lasta.

JYVÄSKYLÄ
Tommi Roimela

Pieni tyttö, jonka hiukset heiluvat vain hieman varvikon yläpuolella. Punavalkoinen rastilippu, suunnistajan askelluksen kohde. Mikä mainio yhdistelmä.

– Suunnistuksessa kivointa on rastien etsintä. Ja sillain, että sitä rastia saa ihan etsiä, **Siiri Rasimus**, 8, toteaa.

Siiri on yksi reilusta sadasta Suunta Jyväskylän suunnistuskoululaisesta. Lausahduksesta voisi päätellä, että koulutiellä on vielä oppimista, sillä lajin huipulla rastien etsimiseen ei enää aikaa ole. Asenne Siirillä on kuitenkin kohdallaan jo nyt. Pieni tyttö viihtyy metsässä, eikä pelkää edes sitä, jos kenkä kastuu.

– On siellä välillä lätäköitäkin, mutta kyllähän kenkä kuivuu, suunnistuksen lisäksi hiihtoa, yleisurheilua ja pesäpalloa harrastava Siiri muistuttaa.

Pienukko poika, joka puhuu jo SM-mitaleista. Mietteissä pyörii menestys aikuisissakin ja taustalla hääräilee nimekäs valmentaja.

– Suunnistus on kivaa ja mä pärjään siinä ihan hyvin, **Otto Kaario**, 13, kertoo syyn sille, miksi hän on valinnut metsien lajin.

Otto on viisi vuotta Siiriä vanhempi. Lasten maailmassa se voi tuntua valovuodelta, mutta niin vain Ottokin on yksi Suunta Jyväskylän suunnistuskoululaisista. Hänelle suunnistus merkitsee kuitenkin paljon muutakin kuin elämyksiä ja haasteita.

– Mitalia mennään hakemaan, Otto määrittelee selvän tavoitteen sprinttisuunnistuksen SM-kisoihin, joissa on ensimmäistä kertaa 14-vuotiaille kilpailusarja.

Ottoa valmentaa **Jani Lakanen**, yhä lajin eliittiin kuuluva maailmanmestari. Nuori lupaus voisi tuskien paremmassa opissa olla.

– Jani antaa hyviä vinkkejä siihen, miten asioita kannattaa tehdä, Otto mainitsee.

– Olen hyvä juoksemaan, mut-

” On siellä välillä lätäköitäkin, mutta kyllähän kenkä kuivuu.

Siiri Rasimus

ta taitoa ei ole riittävästi. En ole vielä käynyt tarpeeksi suunnistamassa, hän miettii.

Oton puheet ovat jo erittäin analyttisiä. Kuin aikuisella suunnistajalla. Hän tietää senkin, että Keski-Suomessa suunnistusmaastot eivät ole ihan parhaimmasta päästä.

– Paljon kivempaa on suunnistaa vaikka Alpeilla Sveitsissä.

Kaksi esimerkkilasta on vain pieni osa Suunta Jyväskylän suunnistuskoulua. **Ulla Klemettisen** vetämä koulu on merkittävä lasten liikuttaja Jyväskylässä.

– Tulijoita suunnistuskouluun riittää ja niinpä isoa markkinointia emme vuosittain tee, että pystymme kaikki saamaan mukaan. Tällä hetkellä koululaisia on reilu sata ja se on myös aika maksimimäärä, mitä pystytään ottamaan, Klemettinen kertoo.

Rajoittavana tekijänä on tietysti ohjaajien määrä.

– Koulutettuja ohjaajia on riittävästi, mutta saisi niitä myös enemmän löytyä. Se helpottaa työtä, kun vanhemmat ovat aktiivisesti mukana, Klemettinen kiittelee.

Tällä hetkellä S-JKL:n nuorisotoiminta on erittäin hyvää ja aktiivista, mutta välillä seuralla oli hankalampikin vaihe.

– Jukolan viestin järjestäminen (vuonna 1997) vei nuorisotoiminnan alas, Klemettinen myöntää.

Nousu aallonpohjasta on aina hidasta, mutta viime vuosina laadukkaana nuorisotoiminnan tulokset ovat näkyneet myös kilpailuissa. Esimerkiksi **Eeli Viho-lainen** voitti viime kesänä kaksi nuorten Suomen mestaruutta ja muutenkin varsinkin seurat poikas suunnistajat ovat olleet näyttävästi esillä.

– Nuorten menestys tekee tyytyväiseksi. Ja myös tyttöjä on tulossa. Se on ollut ihan sattumaa, että menestyjät ovat poikia, Klemettinen mainitsee.

Suunta Jyväskylän suunnistuskoulun nostetta on auttanut tietysti myös lajin viime vuosien yleinen noste. **Minna Kauppi** on tuonut suunnistukselle paljon positiivista julkisuutta ja se näkyy. Klemettisen mukaan suunnistavat lapset ovat itsekin alkaneet arvostaa harrastustaan aiempaa enemmän.

– Ne lapset, jotka harrastavat, ovat rinta rottingilla ja ylpeitä

Siiri Rasimus ja Otto Kaario nauttivat metsässä liikkumisesta. Ja suunnistuksen kohokohtahan on rastin löytyminen.

siitä, että ovat suunnistajia, Klemettinen innostuu.

Siiri ja Otto ovat esimerkkejä

siitä, että yksi asia ei kuitenkaan ole muuttunut. Suunnistus on perhelaji. Sen voi todeta nopeas-

ti suunnistuskoulussa, jossa isä-rivistössä vilisee tuttuja kasvoja suunnistuskilpailuista.

– On meillä kuitenkin muitakin kuin urheiluperheiden lapsia, Klemettinen naurahtaa.